Серыя «Казкі роднага краю»

Для малодшага школьнага ўзросту

Ігар Пракаповіч

Казка
пра ваяўнічага камара

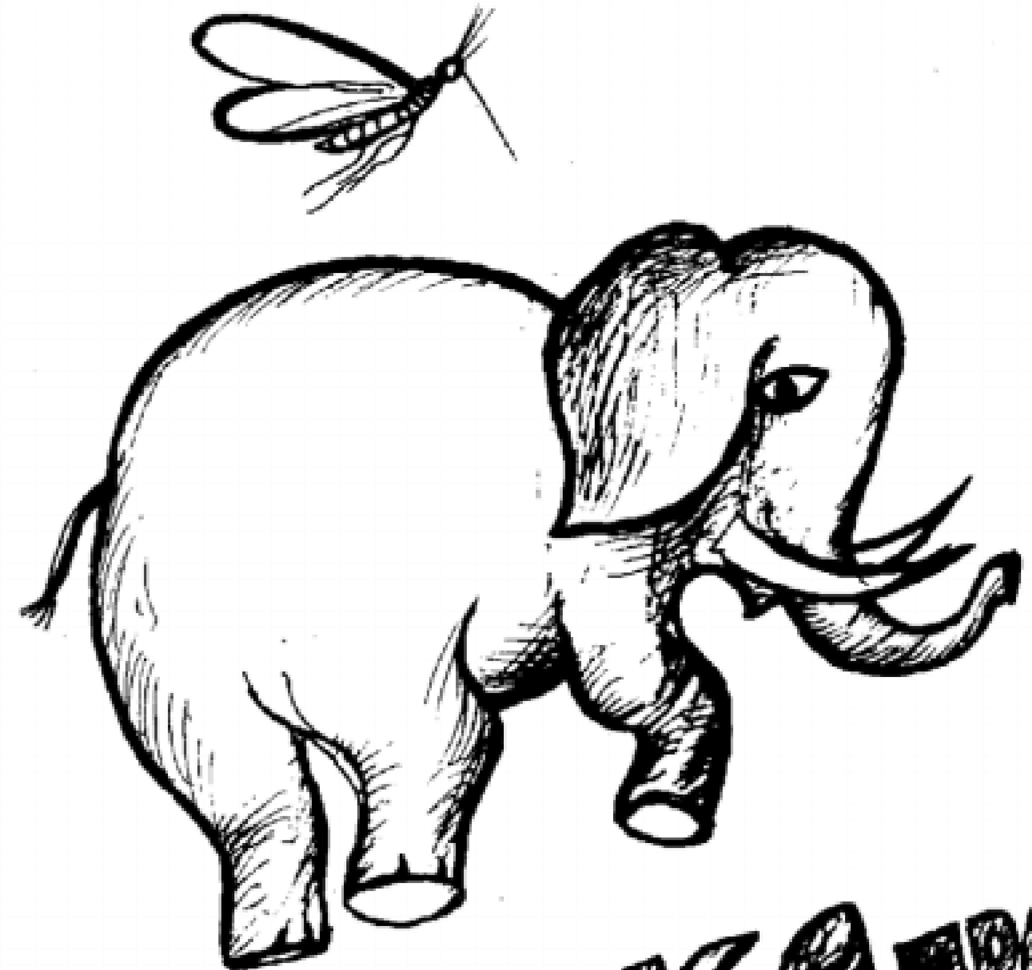
Мастак
Іосіф Атрахімовіч

Рэдактар Наталля Пракаповіч

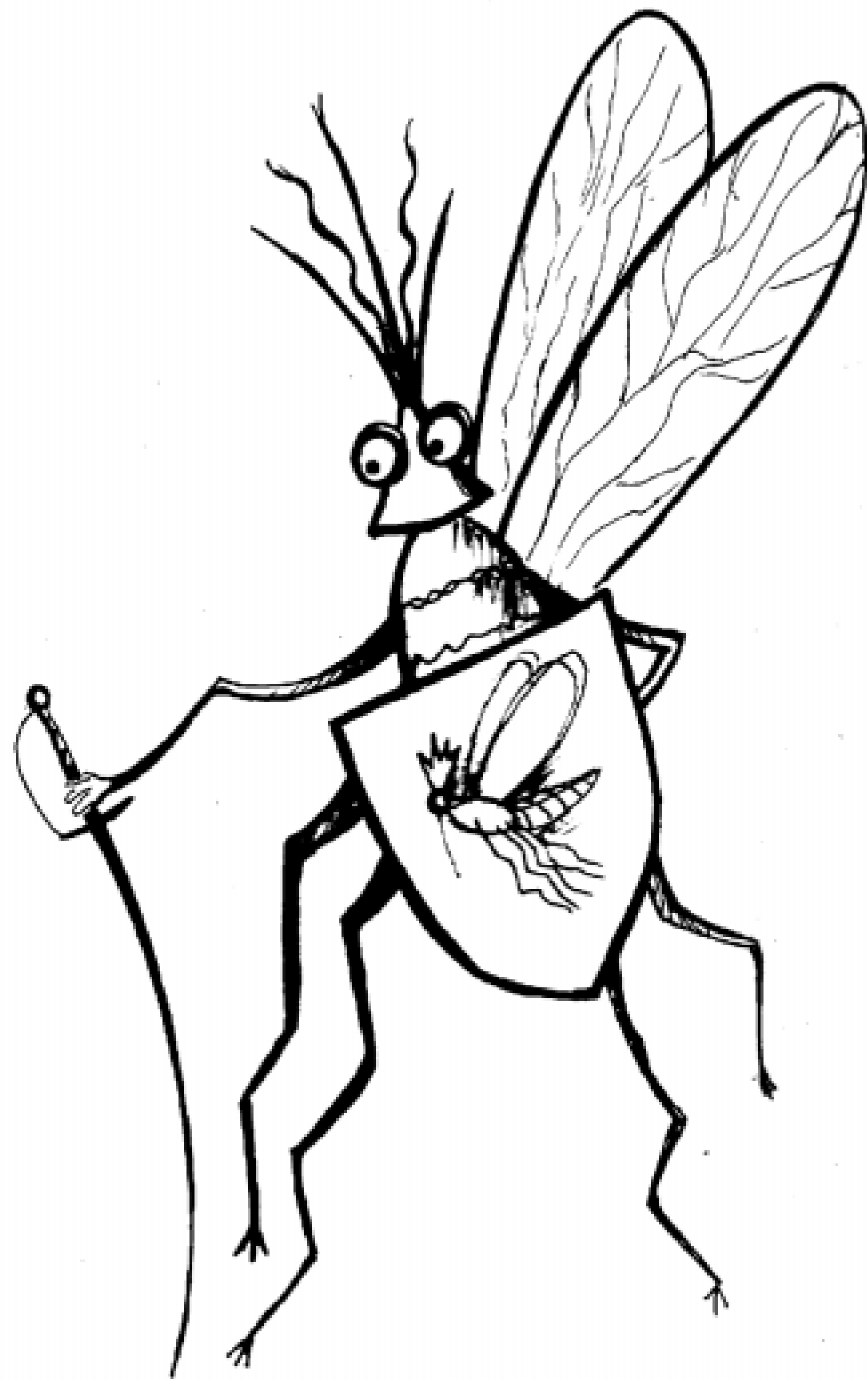
Кампутарны набор і вёрстка
Ігара Пракаповіча

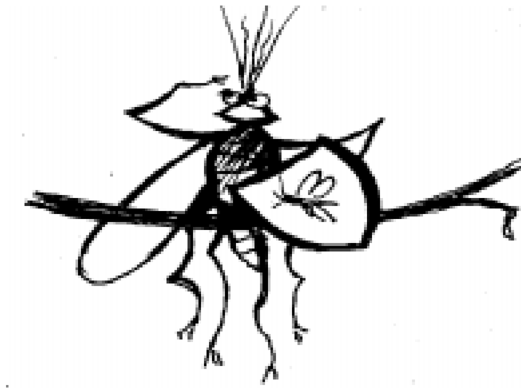
Паставы
Таварыства Беларускай Мовы
2011 год

Ігар Пракаповіч

КАЗКА пра ВАЯЎНІЧАГА КАМАРА

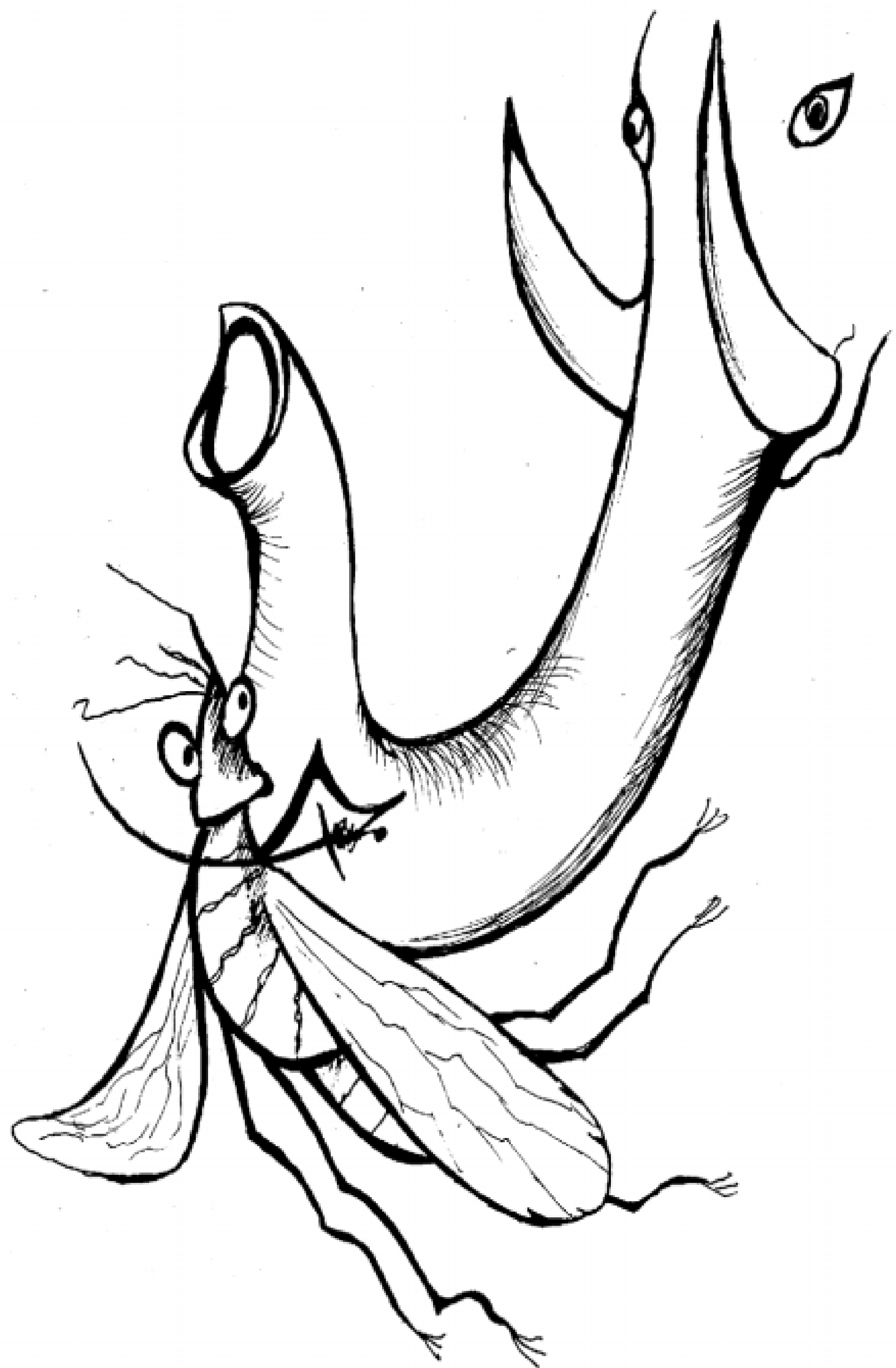

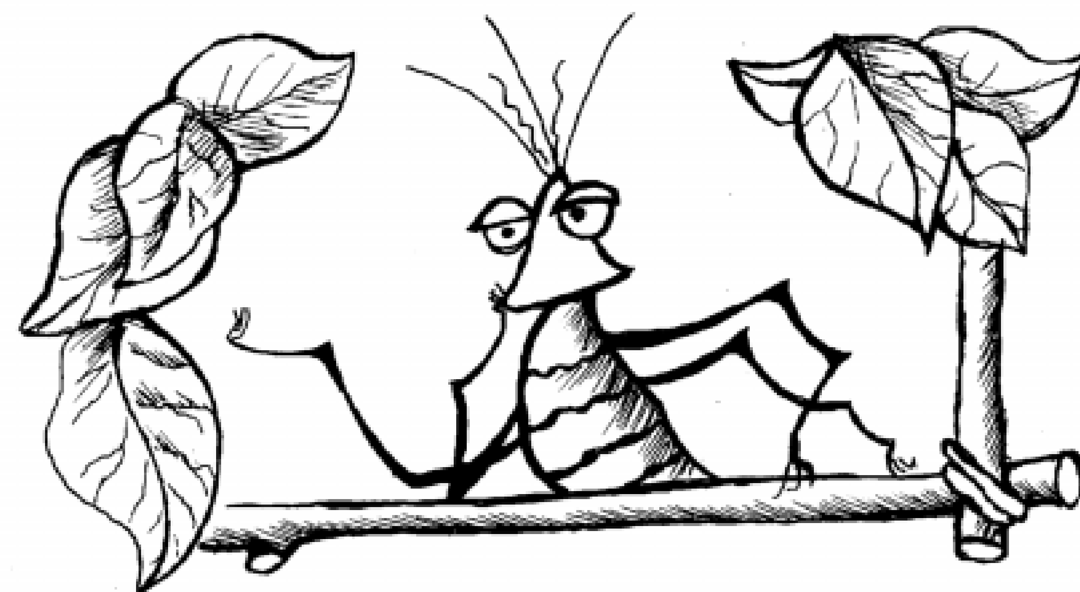

Той удар быў страшэнны
        бяз меры, -
Паляцеў я далоў,
        як паперы.

Дзякуй лёсу, мурашкі
        пазналі,
Адкачалі мяне,
        падабралі.

Больш ніколі не буду я
        біцца, -
Надта ж цяжка ляжаць
        і лячыцца...»

Жыў на свеце камар
ваяўнічы,
Меў вялікі ён інстынкт
паляўнічы.

Як дзе бойка - ён туды
мчыць адразу,
А яго не пабілі
ні разу.

Зноў па лесе пайшла

пагалоска:

Будзе бойка. Збіраеца

войска.

І канешне ж, камару

не сядзіцца,

Лапкі чэшуцца, так цягне

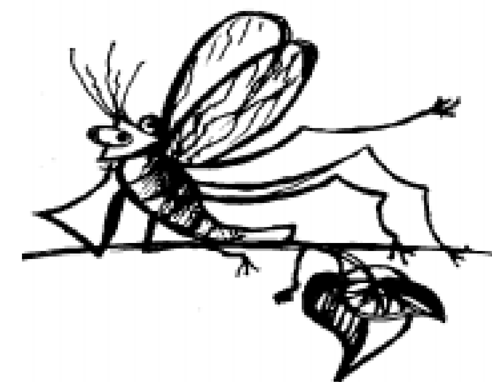
пабіцца.

З камарыхаю камар

развітаўся,

Ды вясёленькі на бойку

падаўся.

Трэцці раз я хацеў яму

даць,

Аж тым часам ён хобатам -

храсць!

Так балюча па шыі

папала,

Што і біцца жаданне

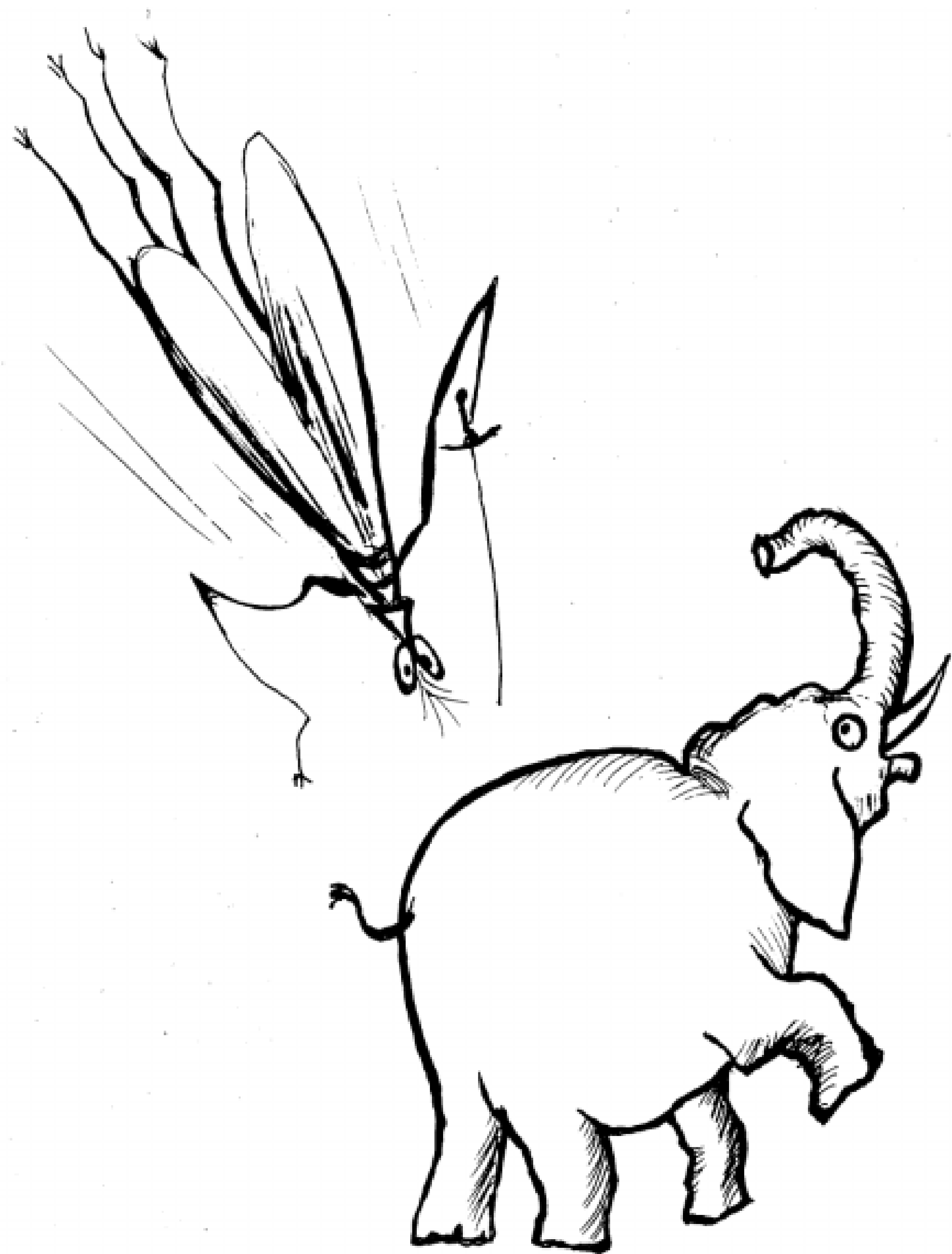
прапала.

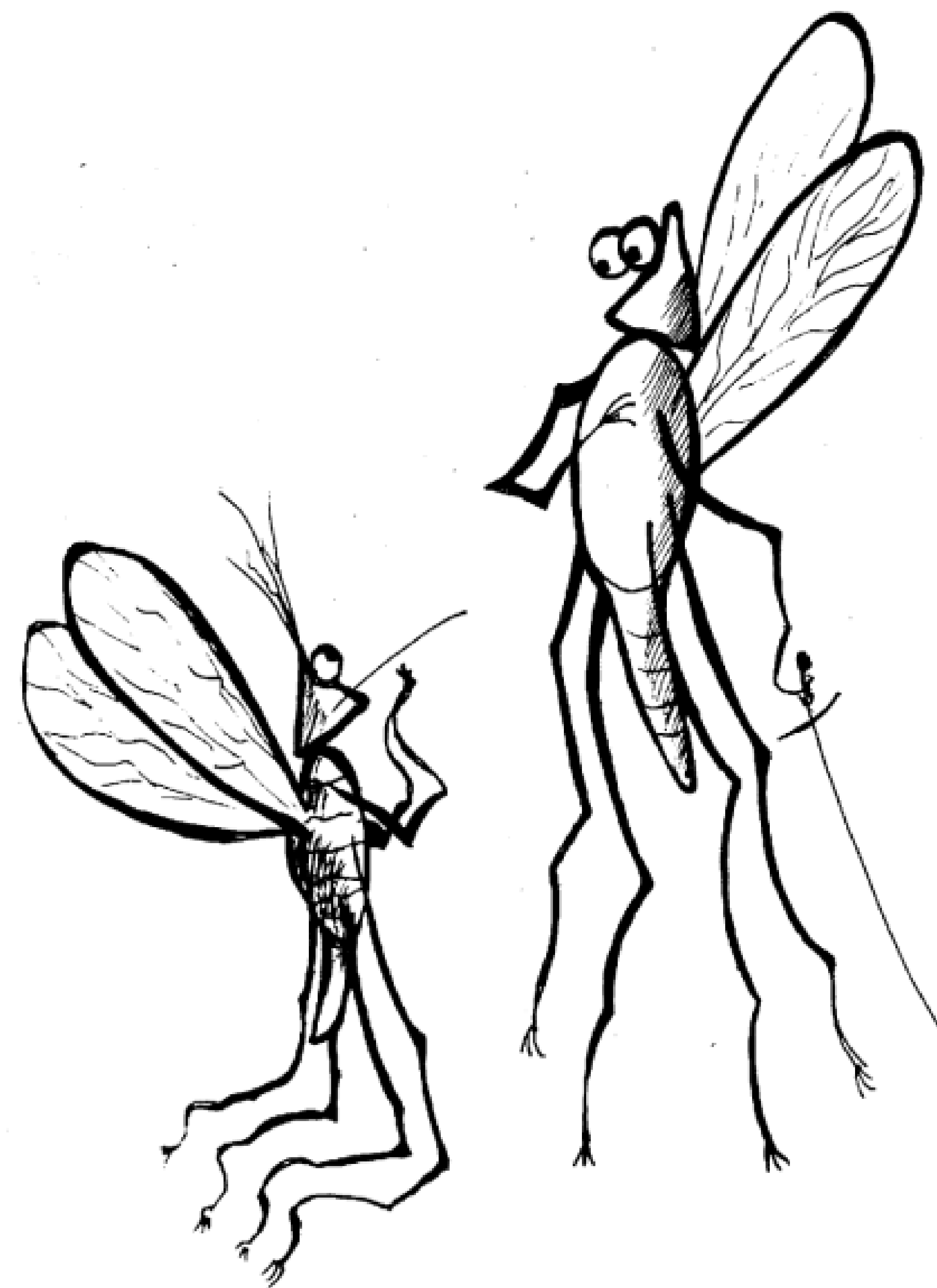
Як пачаў па спіне

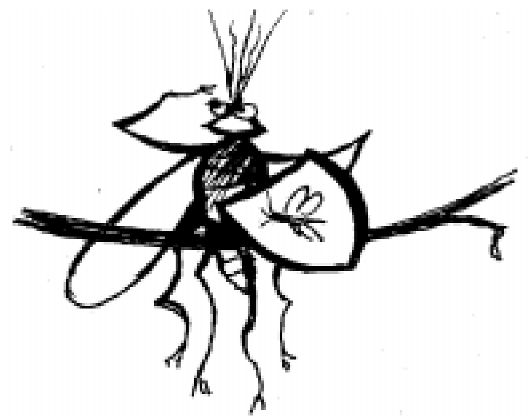
ратавацца,

Дык з хвастом яго мусіў

спаткацца.

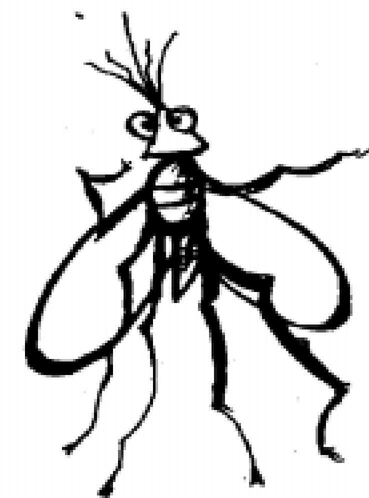

Камарыха ж камара
праважала.
Камарыха ж камару
ўсё шаптала:

«Ах камарык мой, камарык
слабенькі,
Ну чаму ж ты мой камарык
дурненькі?

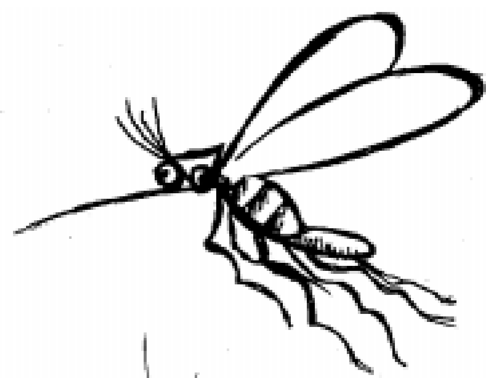
Хоць ня лез бы ты ўперад,
камарык,
Не пашкодзіў бы прыгожы
свой тварык.»

"Т-там т-такую в-вайну
р-распачалі –
З-звяры ў лесе с-слана
лупцавалі.

Ну і я там, канешне,
ўвязаўся,
Да слана таго ззаду
падкраўся.

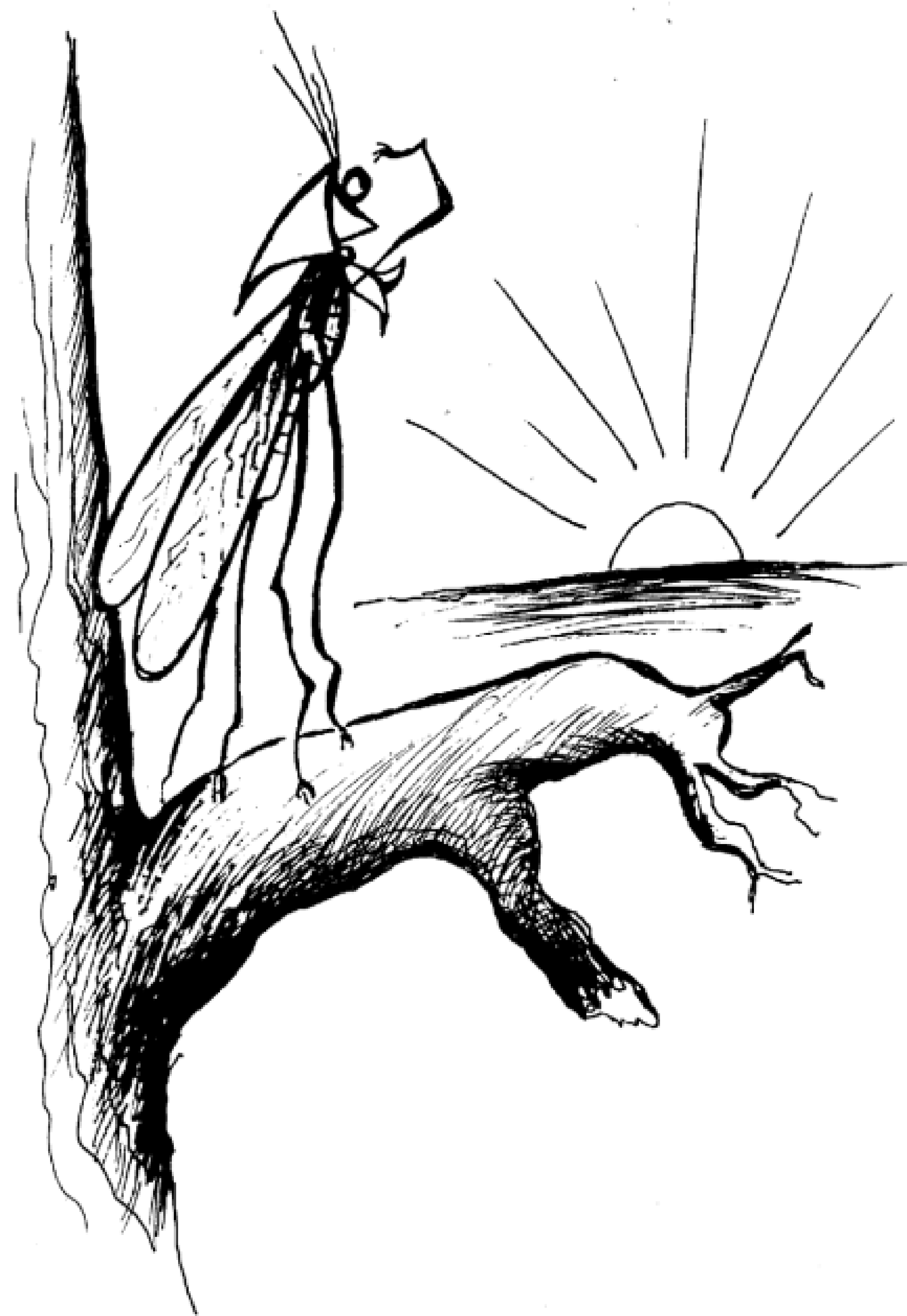
Два разы як урэзаў
каленам,
Дык той мяккі зрабіўся,
як сена.

Камарыха ля яго
прычытала
І праз слёзы шаптала,
пытала:

«Ты скажы, што з табой
адбылося?
Чаму мала так цябе
засталося?»

Доўга рыльцам варочаў
камарык,
Але ж мусіў сказаць
пра ахвяры:

Нездарма, відаць, сэрца
балела,
Дзень чакала, удалеч
глядзела.

А пад вечар і камарык
з’явіўся,
Ледзь дахаты прыйшоў,
прыпыліўся.

Не ляцеў, бо ляцець
ня меў сілы, -
Пабіў ногі, паламаў
свае крылы.

